The Beagle - Charles Darwin

Autor:
Data de publicació: 10-04-2020

Poques vegades les teories d'un científic poden canviar les idees com ho va fer la Teoria de l'Origen de les Espècies escrita per Charles Darwin després del seu viatge a bord de l'Beagle.

En 1831 amb tan sols 22 anys el jove naturalista Charles Darwin s'embarcava en el Beagle, un bergantí de deu canons; la seva missió, un viatge d'exploració al voltant de el món en el que devien completar els treballs d'hidrografia de la Patagònia i Terra de foc, a part d'efectuar una sèrie de mesures cronomètriques en diferents punts de l'globus.

Des Anglaterra van viatjar a l'illa canària de Tenerife i des d'allí a Cap Verd on Darwin va recollir diverses mostres i va identificar a 67 espècies diferents de microorganismes. El seu viatge va prosseguir cap al continent americà desembarcant a San Salvador (Brasil) on el jove Charles va quedar impressionat per la forestal i els insectes que hi vivien als quals estudiarà amb més profunditat en la seva pròxima escala a Rio de Janeiro on romandrà tres mesos.

La seva següent parada serà Montevideo on a més dels animals li sorprendran les pràctiques gauchas per caçar estruços, en 1833 i després de passar per Badia Blanca el Beagle arriba a la Patagònia on són rebuts per núvols de papallones, Darwin passa el seu temps estudiant als còndors , les flames salvatges i especialment als fòssils que va trobant i amb els quals ja s'havia familiaritzat en Badia Blanca, les primeres idees sobre l'evolució de les espècies comencen a néixer en la seva ment.

El naturalista compleix 25 anys a Terra de Foc i el capità de l'Beagle FitzRoy decideix batejar el cim més alt d'aquelles terres com muntanya Darwin, les gents que poblen aquestes terres deixen una empremta en l'anglès que es sorprèn de les diferències entre ells i el "home civilitzat".

El 23 de juliol de 1834 la expedició arriba a Xile, Darwin queda meravellat pels Andes i estudia la mineria xilena i la seva gent. Després de passar per Perú, però tot just aturar-ja que aquest país es troba en plena Revolució, continuen cap a les Galápagos, aquest arxipèlag sorprendrà i canviarà completament les idees de l'científic. Aquí estudiarà a les aus de el lloc, els peixos, els cargols i especialment els pinsans i els seus pics.

Després solcar l'oceà Pacífic el viatge de l'Beagle continua per Nova Zelanda i Sidney, aquí el naturalista coneix a l'ornitorinc. A Tasmània estudia la seva geologia ia les illes coral·lines Keeling és sorprès per les nombroses espècies de peixos de colors.

De Oceania el Beagle viatja a el sud d'Àfrica i en Ciutat de Cap Darwin té l'oportunitat de conversar amb el matemàtic John Herschel a què comenta les seves primeres teories sobre l'origen de la humanitat i l'aparició de noves espècies.

Després de tocar de nou Brasil el viatge acaba tornant a Anglaterra el 2 d'octubre de 1836, havien passat cinc anys i Charles Darwin havia recopilat dades arreu del món que li van permetre formular les seves teories sobre l'evolució natural i que van ser recollides en la seva obra fonamental publicada el 1859 titulada l'origen de les espècies per mitjà de la selecció natural, o la preservació de les races preferides en la lluita per la vida la qual establiria les bases de la biologia evolutiva moderna.

Charles Darwin (https://www.histo.cat/sabir/charles-darwin)

Amb només 16 anys Darwin va entrar a la Universitat d'Edimburg estudis medicina, que va deixar paulatinament de costat per dedicar-se a la investigació dels invertebrats marins. Durant l'any imig d'estudis de medicina, només va entrar 2 cops al quiròfan de l'hospital, ja que li causava una profunda impressió negativa. «Això era abans dels dies del cloroform», va escriure a la seva autobiografia. Després, a la Universitat de Cambridge per esdevenir clèric però en lloc d'això va estudiar ciències naturals convertint-se en naturalista, fins el punt que als vint-i-dos anys, quan va ser assignat naturalista del Beagle, tot i que no era encara un "naturalista acabat", tenia un coneixement general sobre una àmplia varietat de camps científics, i per això s'el va escollir, no com ajuda psicològica al capità Robert FitzRoy. (el que s'havia suicidat era el capità de la 1ª expedició).

La teoria dels gens de Mendel ja havia desmuntat en época de Charles Darwin (encara que ell no els va fer mai cas) les "teories evolutives dins d'una mateixa espècie" defensades per la Zoonomia del seu l'avi Erasnus Darwin que proposava l'herència dels trets adquirits i la Pangènesi, teoria ja defensada per Anaxàgores, Demòcrit i els tractats hipocràtics segons la qual cada òrgan i estructura del cos produïa petits sediments anomenat gèmmules, que per via sanguínia arribaven als gàmetes. L'individu es formaria gràcies a la fusió de les gèmmules de les cèl·lules, un concepte del clàssics desmuntat pels gens de Mendel

Mendel presentà els seus treballs a les reunions de la Societat d'Història Natural de Brno[4] el 8 de febrer i el 8 de març de 1865, i els publicà posteriorment amb el títol d'Experiments sobre la hibridació de les plantes el 1866 a les actes de la Societat. Els seus resultats foren ignorats completament, i passaren més de trenta anys perquè els reconeguessin i els entenguessin.[5] Curiosament, el propi Charles Darwin va desestimar el treball de Mendel, segons afirma Jacob Bronowski a la seva obra L'ascens de l'home.[6]

Segon viatge del Beagle

Robert FitzRoy va ser reassignat com a comandant del Beagle. El 27 de desembre de 1831 el Beagle va partir en una nova expedició que havia estat retardada en diverses ocasions. Hi viatjava Charles Darwin com a naturalista de l'expedició. El Beagle va retornar el 2 d'octubre del 1836.

_____